

perpétuus hæreticórum málleus
est vocátus.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

P RIMUS ex suo Ordine, ob doctri-
næ præstantiam, Bonóniæ, et
álibi sacras líttèras est interpre-
tátus, fratrumque suórum stúdiis
præfuit. Multis vero peragrátis
provinciis, anno ante óbitum Pa-
távium venit, ubi illústria san-
ctitátis suæ monuménta reliquit.
Dénique magnis labóribus pro
glória Dei perfúctus, méritis et
miráculis clarus, obdormívit in
Dómino Idibus Júnii anno salú-
tis millésimo ducentésimo trigé-
simo primo : quem Gregórius
Nonus Póntifex Máximus sanctó-
rum Confessorum número adscri-
psit.

R. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. (120)**

**Vesperæ a Capitulo de sequenti
cum comm. præcedentis.**

DIE XIV. JUNII.

**S. Basilii Magni, Episc. Conf.
et Eccl. Doct.**

Duplex. (m. t. v.)

**Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.**

**In utrisque Vesperis, ad Magni-
ficat, Añã. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen beáte Basili,
divinæ legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.**

Oratio.

E XAUDI, quæsumus Dómine, pre-
ces nostras, quas in beáti Ba-
sili, Confessoris tui atque Pontí-
ficis, solemnitate deférimus : et
qui tibi digne méruit famulári,
ejus intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve peccátis.
Per Dóminum.

**Et fit comm. præced. Añã.
Hic vir. ¶. Justum, ut supra.**

**Oratio. Ecclésiã tuã, ut su-
pra. 309.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BASILIIUS nóbilis Cápodox, Athénis una cum Gregório Nazianzénó ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excellentiam, ut inde Magni cognómen invénit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provinciã a christiãnis institútis aberrántem, ad viã salutis revocávit : mox ab Eusébio Cæsaráe Epíscopo ad erudiéndam eã civitátem adjútor adhibétur : in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiãlem esse in primis deféndit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exsílum, a senténtia discédere coégerit. **R.** Inveni David.

Lectio v.

NAM et Valéntis sella, in qua factúrus decretum de ejiciendo e civitáte Basilio, sedere volébat, confrácta est : et tribus ab eo cálamis adhibitis ad scribéndam exsílum legem, nullus eórum reddidit atraméntum : et cum nihil óminus in propósito scribéndi ímpium decretum persisteret, ipsius dextera, dissólutis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens, chartã utrãque manu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciãta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum incidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suã recognóscens, Basiliũ accersit : quo præsentẽ, puer cœpit convaléscere : verum, vocátis a Valente ad viséndum púerum hæréticis, paulo post móritur.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vj.

ABSTINENTIA et continéntia fuit admirábili : una túnica conténtus erat : in jejúnio servádo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis extrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitatés præcláre simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit : ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spírítu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

B. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et

non odit patrem suum, et matrem, et uxórem et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et réliqua.

Homília sancti Basilíi Episcopi.

Lib. Reg. interr. 8.

PERFECTA quídem renuntiátio in eo consistit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénsissimus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum extérnarum, véluti a possessionibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutilium amóre : quemádmódum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discipuli, Jacóbus quídem et Joáannes, relicto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat : Matthæus vero, cum ab ipso telónio

surréxit, ac Dóminum secútus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

SED quid opus est nostris ratió-
nibus, aut sanctórum virórum
exémplis id, quod dicimus, con-
firmáre? cum ipsa Dómini verba
in médium líceat afférre, iisque
ipsis religiósam ac Deum timén-
tem ánimam commovére, quibus
ille perspícue et sine controversia
protestátur, dicens : Sic ígi-
tur quicumque ex vobis non re-
nuntiáverit ómnibus quæ póssi-
det, non potest meus esse disci-
pulus. Et álio in loco, cum prius
dixisset : Si vis perféctus esse,
vade et vende ómnia quæ habes,
et da paupéribus : póstea sub-
júnxit : Veni, séquere me.

R. In médio Ecclésiæ aperuit

os ejus, * Et implévit eum Dómi-
nus spíritu sapiéntiæ et intellé-
ctus. **V.** Jucunditátem et exsulta-
tiónem thesaurizávit super eum.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

EST igitur renuntiátio, quemád-
modum docúimus, vinculó-
rum terrénæ hujus ac temporá-
lis vitæ solútio, atque ab humá-
nis negótiis liberátio, per quam
ad ineúndam viam, qua ad Deum
pervenítur, aptióres et prompti-
ores effícimur : et expedita ratió
ad acquisitionem usúmque rerum,
quæ super aurum et lápidem
pretiósus multum longe sunt
pretiosióres : et in summa, cordis
humáni ad cœléstem conversa-
tiónem translátio, ita ut dicere lí-
ceat : Nostra conversátio in cœlis
est : et (quod máximum est) iní-
tium unde ad Christi similitúdi-
nem evádimus, qui cum dives es-
set, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudámus. 63.

In ij. Vesperis com. sequentis.
DIE XV. JUNII.
SS. Viti, Modesti, atque Crescen-
tiae, Martyrum.

Ad Vesperas, Añna. Istórum. v.
Lætámini, ut supra. 266.

Oratio.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus
Dómine, sanctis Martyribus
tuis Vito, Modesto, atque Cre-
scéntia intercedéntibus, supérbe
non sápere, sed tibi plácita humi-
litáte profícere : ut prava despi-
ciens, quæcúmque recta sunt,
libera exérceat charitáte. Per Dó-
minum.

Lectio ij.

VITUS ádmodum puer íncio pa-
tre baptizátus est ; quod cum
ille rescivísset, nihil prætermi-
sit, quo filium a christiána reli-
gióne removéret. Qua in volun-
táte permanéntem, Valeriáno jú-
dici verbéribus castigándum trá-
didit. Sed nihilóminus in sen-
téntia persístens, patri rédditus

est. Sed dum eum pater grávius
puníre cógitat, Vitus, Angeli mó-
nitu, comítibus Modesto et Cre-
scéntia, ejus educatóribus, mi-
grat in aliénas terras : ibique
eam sanctitátis laudem adéptus
est ut ejus fama ad Diocletianum
perláta, ipsum Imperátor accér-
seret, ut filium suum a dæmone
vexátum liberáret : quo liberáto,
cum ei amplíssimis præmiis in-
grátus Imperátor, ut deos cóle-
ret, persuadére non potuísset,
una cum Modesto, et Crescéntia
vínculis constrictum mittit in
cárcerem.

Lectio iij.

QUOS ubi constantiores esse
cómperit, demítti jubet in in-
gens vas liquáto plumbo, fervén-
ti resína ac pice plenum : in quo
cum trium Hebræórum pueró-
rum more divínos hymnos cáne-
rent, inde erépti, leóni objiciún-
tur : qui prostérnens se, eórum
pedes lambébat. Quare inflam-

mátus ira Imperátor, quod multítudinem vidébat miraculo comovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divelli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssti sunt. Eórum reliquias Florentia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelivit.

Te Deum laudámus. 63.

DIE XVIII. JUNII.

*SS. Marci et Marcelliani, Mart.
Ad Vesperas, Aña. Istórum. 7.
Lætámini, ut supra. 266.*

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliani natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

B. ij. Hæc est vera fratérnitas, ut supra. 288.

Lectio iij.

MARCUS et Marcellianus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiano duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cum ita loquerétur iudex: Resipiscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite, responderunt: Numquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdu hoc corruptíbili corpore vestíti érimus! Qui diem noctémque in torméntis divinas laudes canéntes, dénique telis transfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatina sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 63.

Ad Laudes, Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéri-

bus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in gló-
ria. ℞. Lætabúntur in cubilibus
suis.

DIE XIX. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis, Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (128)
præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

CŒLESTIS Agni nuptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.
Sponsúmque suffixum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide
Sponsi refers imáginem.

Quin septifórmi vúlnerē
Fles ad genu Deíparæ :
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.

Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,

Dapem supérnam pórrigens.

Ætérne rerum Cónditor,

Ætérne Fili par Patri,

Et par utrique Spíritus,

Soli tibi sit glória. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine
tua. ℞. Inténde, próspere procé-
de, et regna.

Ad Magnificat, Añã. Veni spon-
sa Christi, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit in ætér-
num.

Oratio.

DEUS, qui beátam Juliánam Vír-
ginem tuam extrémō morbo
laborántem, pretiósō Fílii tui
Córpoire mirábiliter recreáre di-
gnátus es : concéde quæsumus ;
ut ejus intercedéntibus méritis,
nos quoque eódem in mortis agó-
ne refécti, ac roboráti, ad cœlé-
stem pátriam perducámur. Per
eúndem Dóminum.

Deinde fit com. SS. Gervasii et
Protasii, Mart. Añã. Istórum. ℣.
Lætámini, ut supra. 266.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas : concéde propítius : ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymnus. Cœléstis. *ut supra.* 324.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JULIANA ex nóbili Falconéria familia, claríssimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnífice a fundamentis Floréntiæ, ut nunc visitur, eréxit, matre Reguardata, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futuræ sanctitátis espécimen dedit : vagiéntibus quippe labris suavíssima Jesu et Mariæ

nómína ultro proférre audíta est. Puerítiam póstmodum ingrèssa, totam se christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excelluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis, ac exémpis instruebátur, matri dícere non dubitáverit, ipsam non féminam peperisse, sed Angelum ; nam ita modésto vultu, animóque ab omni vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hómínis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit : imo scéleris narratióne percúlta, íllico prope exánimis corruerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opulénta, terrenisque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus divi Philippi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósium Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit. **B.** Propter veritátem.

Lectio v.

JULIANÆ exemplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus familiis féminæ, ac mater ipsa filiaë sese religióse instituendam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatarum institúerit, ac illi pie vivendi leges, summa prudéntia, ac sanctitate tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, morti próximus nulli mélius quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus propagátor et moderátor exstíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset magístra, in re quaque doméstica, licet vili, soróribus famulabátur. Assiduitate orándi íntegras insumébat dies, in éxstasim sæpíssime rapta, et si réliquum, in sedándis civium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis

impendébat ægrótiis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cingulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térerere sólita fuit. Parcíssimo cibo, et hoc vili quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

¶ Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

DURA hujúsmodi vivendi ratióne in stómachi morbum incidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod, cum cibum cápere, ac retinére nullo modo posset, ab Eucharí-

stica mensa ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínium panem, quem ore súmeré nequibat, pectori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacerdos; et mirum! eódem témporis moménto divínus panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu exspirávit. Res supra fidem tándiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum pectoris latus carni véluti sigillo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifíxi effígiem repræséntábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus christiáni orbis veneratió-nem illi conciliávit, ac per quá-tuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Décimus tértius in ejus ce-lebritáte Offícium próprium re-

citári ab univérso Ordine beátæ Mariæ Virgínis Servórum jússe-rit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúdem Or-dinis protéctor, novis in dies mi-ráculis coruscántem, sanctárum Virgínium catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de Comuni.** (154)

Pro SS. Gervasio et Protasio, Martyribus.

Lectio ix.

GERVASIVS et Protásius, Vitális et Valériæ filii, quorum pater Ravennæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo factó Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum proficísci vellet, hanc oc-

casióne[m] perdé[n]di pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis ad-mónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit Gervásium tándiu cædi, dum inter vérbera exspiráret: Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro et insígni collocánda curávit. Passi sunt Medioláni décimo tértio Kalé[n]das Júlii.

Te Deum laudá[m]us. 63.

In Laudibus pro com. SS. Gervasii et Protasii, Mart. Añã. Vestri capilli. V. Exsultábunt. ut supra.

In ij. Vesperis com. sequentis.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii, Papæ Mart.

Ad Vesperas, Añã. Iste Sanctus. V. Glória et honóre. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, Omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actió[n]is gravat, beáti Silverii, Mártiris tui atque Pontíficis, intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio ij.

SILVERIUS Campánus, post Agapítum próxime Póntifex créatus est: cujus doctrína et sánctitas illúxit in insectá[n]dis hæréticis: et constántis á[n]imi magnitúdo perspécta est in tuéndo júdicio Agapíti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit.

R. Dómine, prævenísti.